

Dnia 21.listopada 1949

Sąd Apelacyjny w Krakowie w Wydziale I.Karnym na posiedzeniu jawnem w składzie następującym :

Przewodniczący : S.S.A.Dr J.Ostrega

Protokółant : apl.Wł.Hawlin

przy udziale Wiceprokuratora S.A.A.Joleńskiego  
po rozpoznaniu w dniu 21.listopada 1949 - sprawy :

Józefa R i m p f a

oskarżonego z art. 4 § 1, 2,3 dekretu z dnia 31.VIII. 1944,- z powodu rewizji , założonej przez prokuratora, od wyroku Sądu Okręgowego w Wadowicach z dnia 14.września 1949 II.K. 350/49 :

I. na mocy art. 404 ust.2,481 kpk i art.4 dekr. o opłatach sądowych w sprawach karnych zmienia zaskarżony wyrok w orzeczeniu o karze i na zasadzie art. 4 § 1 dekretu z 31.sierpnia 1944 Dz.U.R.P.Nr.69 poz. 377/46 skazuje oskarżonego Józefa Rimpfa na 5 ( pięć ) lat więzienia z zaliczeniem na zasadzie art. 58 k.k. na poczet tej kary okresu tymczasowego aresztowania od dnia 14. lipca 1948 do dnia 21.listopada 1949 r

II.orzeka co do oskarżonego Józefa Rimpfa na zasadzie art. 7 dekretu z dnia 31. VIII.1944 Dz.U.R.P.Nr.69 poz.377/46 karę dodatkową utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 ( pięciu ) oraz przepadek całego mienia oskarżonego.

III.uwalnia oskarżonego Józefa Rimpfa od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania rewizyjnego i od uiszczenia opłat sądowych za obydwie instancje.

#### U z a s a d n i e n i e

Prokurator zarzucił w rewizji , że wymierzona oskarżonemu Józefowi Rimpfowi zaskarżonym wyrokiem kara 3 lat więzienia jest rażąco niewspółmiernie niska w stosunku do szkodliwości społecznej czynu oskar-

zonego, który w czasie swej kilkuletniej służby strażnika S.S. w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu był obojętny na cierpienia więźniów, nie miał dla nich żadnego współczucia i w żaden sposób nie ujawnił, że potępia dokonywane w tym obozie zbrodnie.

Sąd Apelacyjny uznał rewizję prokuratora za skuszną.

Wymierzona oskarżonemu kara 3-ich lat więzienia jest rażąco niewspółmiernie niska w stosunku do szkodliwości społecznej czynu oskarżonego i dlatego Sąd na zasadzie art. 404 ust. 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok w orzeczeniu o karze i na zasadzie art. 4 § 1 dekretu z dnia 31. sierpnia 1944 Dz. U. R. P. Nr. 69 poz. 377/46 skazał oskarżonego na 5 lat więzienia z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 14.7.1948 do dnia 21.11.1949 a na zasadzie art. 7 wymienionego dekretu na utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg 5 lat oraz na przepadek całego mienia w przekonaniu, że kara 5 lat więzienia jest skuszną i odpowiednią stopniowi winy i szkodliwości społecznej czynu oskarżonego.

Przy wymiarze tej kary miał Sąd na uwadze okoliczności obciążające a to gburowate zachowanie się oskarżonego w stosunku do więźniów.

17/11/49